

Implantades ja les assegurances socials de maternitat i d'accidents del treball, aquests riscos quedaran exclosos de l'assegurança social de malaltia, deixant reduït el risc a la incapacitat per a treballar per causa patològica, sempre que l'estat patològic no sigui degut a accident del treball, comprès en l'assegurança d'aquests accidents i la maternitat no estigui assegurada per l'assegurança social de maternitat.

Servei o valor assegurat.—Tant la *Mutual Mèdica* com la *Previsión Médica Nacional*, donen a l'assegurat, quan es produeixen els riscos previstos, una quantitat en metàl·lic (subsidi).

L'Institut de la dona que treballa proporciona a les assegurades un subsidi i assistència mèdica completa.

Les *Germandats* de Catalunya donen generalment un subsidi.

En les Societats, Empreses i Mutuals d'assistència mèdica hi trobem totes les varietats. Les unes proporcionen només un subsidi, les altres només assistència mèdica, altres assistència mèdica i farmacèutica i altres subsidis i assistència mèdica i farmacèutica.

L'assegurança social de malaltia, atenent-se al Conveni de Ginebra, proporcionarà als malalts un subsidi i assistència mèdica i farmacèutica.

Forma d'aportació de la prima.—En totes les esmentades entitats d'assegurança de malaltia, la prima d'assegurança és exclusivament coberta per l'assegurat.

En l'assegurança social, la prima és coberta amb les aportacions de l'assegurat, del patró, si l'assegurat és assalariat, i de l'Estat.

Aquesta triple aportació ha de tenir-se en compte, no sols en establir les divisions proporcionals a la prima, sinó per quant permet dividir les aportacions i el risc cobert, establint una relació constant entre les mateixes, o sigui que cada aportació pot cobrir una de les parts en què es pot dividir el risc.

Podem, per tant, assenyalar a l'assegurança social de malaltia les següents característiques:

El risc és determinat per un estat patològic que incapacita per a treballar.

El valor assegurat és un subsidi en metàl·lic i assistència mèdica i farmacèutica.

La prima és coberta per les aportacions següents:

a) Aportació de l'assegurat;

b) Aportació del patró, quan l'assegurat és assalariat; i

c) Aportació (bonificacions) de l'Estat.

Importància de l'assegurança social de malaltia per a l'estament mèdic.—L'assistència als malalts constitueix la font més important de treball per al metge.

L'assistència als malalts pot fer-se en tres formes: Primera, per lliure conveni entre el malalt i el metge en cada malaltia (Servei mèdic per honoraris). Segona, per contracte directe entre client i metge a un tant alçat anyal (Conducta o iguala). Tercera, treballant el metge al servei d'una entitat d'assegurança de malaltia.

En el període anterior a l'actuació de les entitats d'assegurança de malaltia, les dues primeres formes d'assistència mèdica estaven perfectament limitades; el cobrament per honoraris era la forma corrent a ciutat, la conducta era la forma única en el medi rural; en els nuclis de població intermedis entre la gran ciutat i les ruralies s'hi trobaven barrejades les dues formes, la conducta però amb tendència a minvar, cedint pas a l'assistència per honoraris.

Les entitats d'assegurança de malaltia es recolzaren principalment en la clientela assistida per honoraris directes.

Fou una equivocació de l'estament el no haver procurat estendre les conductes, car aquestes haurien estat una trava a l'extensió de l'assegurança de malaltia. On no tenia arrel l'assistència mèdica per conducta, sorgiren i prosperaren les entitats d'assegurança de malaltia. On estava profundament arrelada la conducta, l'assegurança de malaltia no hi trobà ambient i no s'hi estengué.

La transcendència que per a l'estament mèdic tindrà la implantació de l'assegurança social de malaltia està en relació directa amb l'amplitud del sector de població compresa en la mateixa.

Als efectes de l'assegurança social de malaltia, podem dividir la població en quatre sectors: sector benestant, sector treballador, sector assalariat i sector indigent.

El sector benestant, constituït per propietaris, rendistes, comerciants, industrials, alts empleats i alts funcionaris, quedarà al marge de l'assegurança social de malaltia.

El sector treballador, entenent per tal el constituït pels treballadors que treballen per compte propi, podrà ésser inclòs en l'assegurança amb caràcter facultatiu i voluntari, o sigui, que podrà